

DES DEL BANC «DEL SI NO FOS», RECORDANT EL MEU AVI

(Poema)

Ets vell, et sents sol,
companys no tens per fer xerrada...
temps fa arriaren les veles
de l'última ciaglada.

No han tingut la teva sort,
—el temps mai fa reposada—
car sort és reveure el sol
en eixir-ne nova albada.

El jorn és bell,
el mar t'acompanya;
un record llunyà
reviu en tu altra vegada.

Quants anys han ja passat?
Pocs, molts? No importa...
tu contemples la mar brava!

No han tingut la teva sort...
a alguns el mar els guarda;
altres, son ossos enterrats
en un cementiri mariner,
mirant sempre la llongada.

Com tu ahir, els besnéts demà,
serà per ells la mar amada;
mar que ardits vàreu creuar,
els qui ja no feu xerrada!!

Joan VICENS I MENSION

l'Escala